

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – UPC Telekabel Wien GmbH przeciwko Constantin Film Verleih GmbH i Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH

(Sprawa C-314/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Prawo autorskie i prawa pokrewne — Społeczeństwo informacyjne — Dyrektywa 2001/29/WE — Strona internetowa publicznie udostępniająca utwory filmowe bez zgody podmiotów praw pokrewnych względem praw autorskich — Artykuł 8 ust. 3 — Pojęcie „pośredników, których usługi są wykorzystywane przez stronę trzecią w celu naruszenia praw autorskich lub pokrewnych” — Dostawca dostępu do Internetu — Zarządzenie skierowane do dostawcy dostępu do Internetu zakazujące mu umożliwiania jego klientom dostępu do określonej strony internetowej — Wyważenie między prawami podstawowymi)

(2014/C 151/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UPC Telekabel Wien GmbH

Strona pozwana: Constantin Film Verleih GmbH i Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Oberster Gerichtshof – Wykładnia art. 3 ust. 2, art. 5 ust. 1 i ust. 2 lit. b) oraz art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10) – Strona internetowa umożliwiająca nielegalne ściąganie filmów – Przysługujące podmiotowi praw autorskich do jednego z tych filmów prawo zwrócenia się do dostawcy dostępu do Internetu o zablokowanie jego klientom dostępu do tej konkretnej strony – Możliwość zastosowania się do takiego żądania i proporcjonalność środków służących zablokowaniu dostępu

Sentencja

- 1) Artykuł 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że osoba, która bez zgody podmiotów praw autorskich w rozumieniu art. 3 ust. 2 tej dyrektywy publicznie udostępnia na stronie internetowej przedmioty objęte ochroną, wykorzystuje usługi dostawcy dostępu do Internetu osób szukających dostępu do tych przedmiotów objętych ochroną, którego należy uznać za pośrednika w rozumieniu art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29.

- 2) Prawa podstawowe uznane przez prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie zakazaniu dostawcy dostępu do Internetu – za pośrednictwem sądowego nakazu – umożliwiania swoim klientom dostępu do określonej strony internetowej udostępniającej przedmioty objęte ochroną bez zgody podmiotów praw autorskich, jeżeli nakaz ten nie precyzuje, jakie środki ma podjąć dostawca dostępu do Internetu, i jeżeli może on uniknąć grzywny za naruszenie tego zakazu, o ile przedstawi on dowód, że podjął wszelkie rozsądne kroki, pod warunkiem jednakże, że podjęte środki, po pierwsze, nie pozbawiają użytkowników Internetu niepotrzebnie możliwości legalnego dostępu do dostępnych informacji, i po drugie, mają skutek w postaci zapobiegania szukaniu dostępu do przedmiotów objętych ochroną, na który nie udzielono zgody, bądź przynajmniej uczynienia tego trudno wykonalnym i poważnie zniechęcają użytkowników Internetu korzystających z usług adresata tego nakazu do szukania dostępu do przedmiotów udostępnionych im z naruszeniem prawa własności intelektualnej, czego zweryfikowanie spoczywa na władzach i sądach krajowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 6.10.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 marca 2014 r. – Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przeciwko National Lottery Commission

(Sprawa C-530/12 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 52 ust. 2 lit. c) — Wniosek o unieważnienie prawa do znaku oparty na prawie autorskim wcześniej nabytym na mocy prawa krajowego — Zastosowanie prawa krajowego przez OHIM — Rola sądu Unii]

(2014/C 151/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: P. Bullock i F. Mattina, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: National Lottery Commission (przedstawiciele: R. Cardas, advocate, B. Brandreth, barrister)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 13 września 2012 r. w sprawie T-404/10 National Lottery Commission przeciwko OHIM, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji R 1028/2009-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 9 czerwca 2010 r. oddalającej odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów uwzględniającej wniosek o unieważnienie prawa do znaku przedstawiony przez Mediatek Italia i Giuseppe De Gregoria – Graficzny wspólnotowy znak towarowy przedstawiający rękę z dwoma skrzyżowanymi palcami i uśmiechniętą twarzą – Artykuł 53 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – Istnienie wcześniejszego prawa autorskiego chronionego prawem krajowym – Ciężar dowodu – Stosowanie prawa krajowego przez OHIM

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 13 września 2012 r. w sprawie T-404/10 National Lottery Commission przeciwko OHIM – Mediatek Italia i De Gregorio (Przedstawienie ręki) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej, aby orzekł on w przedmiocie zasadności skargi.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.